

Hej alla vänner till barnen i Shabalala/Sydafrika

Invigning av det nya OVC centret

Den 11:e mars hade vi besök av de amerikanska givarna. De har koncentrerat sina donationer till uppköp och reparation av det nya OVC centret, vilket jag tidigare beskrivit. I dag var det alltså invigning, även om det återstår väldigt mycket att göra.

Det blev stor fest. Sång, musik, dans och massvis med tal. Barnen kom som vanligt efter skolan och fick sin mat och amerikanerna fick nöjet att avtäcka en skylt som visar att centret är deras förtjänst. Dom kom också med skor, kläder och leksaker.

Mat under ett mangoträd. Dagen till ära fick alla barnen stolar eftersom kyrkan hade kört upp så det räckte åt alla.

Avtäckning och fotografering

Som jag tidigare nämnt så står amerikanerna för infrastrukturen och vi, de svenska givarna, för dagliga utgifter som mat, gas, elektricitet mm. Men vi fick göra ett undantag. För att komma igång med den nya hallen för matutspisning och fritidsaktiviteter har våra pengar från Sverige använts för ytterväggar och tak. Så här ser det ut just nu. Se också förra nyhetsbrevet.

Det är byggnaden till vänster. Den högra delen fanns med i uppköpet från början.

Vad som händer närmast är lite oklart men en förfrågan har skickats till amerikanerna om att putsa huset invändigt och utvändigt samt sätta in dörrar och fönster. En vacker dag kans det också blir ett golv invändigt.

Jag passar på att visa en bild från toaletten. Vi kallar det "Long Drop" Vi ser baksidan. Med dörren öppen på framsidan har man en härlig utsikt. Men det var det ingen som hade tänkt på när jag påminde om det.

Det finns ett WC inne på kontoret men än har det inte blivit råd med att dra in en vattenledning från tanken på gården. Men det löses tillfälligt med en spann vatten.

Tjugo par skor

Många av barnen kommer barfota eftersom dom bara äger ett par skor (ofta dåliga och för små) som måste användas i skolan.

En dag kom en person med gott hjärta och frågade vad hon kunde göra för barnen. Behovet är bottenlöst men svaret blev denna gång SKOR. Pengarna räckte till 20 par skor. På bilden ser vi några av de barn med störst behov bärande sin nya skor.

Mama Mkhabela, en ny medarbetare

Mama Makabela är en före detta lärare på en farmskola. Hon har nu pensionerat sig och börjat på OVC centret. Här sitter hon på sitt kontor och planerar dagen innan barnen kommer.

Mama Makabela sysselsätter barnen i det vi kallar Life Skill Program. När hon blivit varm i kläderna tar hon nog ansvaret som projektkoordinator för OVC programmet.

Vad är en farmskola? Här runt Hayview och Shabalala finns det många ganska stora farmer. Tidigare så bodde många av arbetarna med sina familjer på farmen och man gick då ihop och öppnade skolor för barnen. Numera bor arbetarna i sin hemby och hämtas i stället med buss och det finns inte längre något behov av farmskolor. När Mama Makabelas skola lades ner så tänkte hon att hon skulle kunna göra nytta på Hosanna och pensionerade sig. För en tiondel av sin forna lärarlön, som ni betalar, hjälper hon nu utsatta barn till en framtid de så väl förtjänar.

Möte med vårdnadshavare

Barn som går i skola och sen får komma till Hosanna går ofta förbi sina vårdnadshavare i kulturell utveckling och kunskap. Många vårdnadshavare kan vara på gränsen till analfabeter, allvarligt sjuka och i viss fall även missbrukare. Familjerna är vad vi kallar disfunctional families. Det blir alltså ett stort gap mellan barn och vårdnadshavare. Jag skriver vårdnadshavare därför att vissa barn inte har några föräldrar kvar i livet utan tas omhand av andra i närheten.

I början av mars bjöds alltså vårdnadshavarna in för information. Hosanna berättar vad som händer på centret och vad som är viktigt för barnen att lära sig. Man smyger också in råd till dessa ofta vilslna vårdnadshavare om uppfostran och hälsa. Inte alla är motiverade att komma. Men de lockas med mat och då blir uppslutningen nästan hundra procentig – mat är en bristvara i deras hem.

Allt är inte bra

På den afrikanska landsbygden där utbildningen är låg, fattigdomen stor, vidskepligheten omfattande, HIV/AIDS frekvensen hög så och arbetslösheten händer det mycket som jag helst inte talar så mycket om.

Men här är ett par exempel.

1)

Ett av våra barns pappa blev nyligen ihjälskjuten av rangers i Kruger parken. Han var tjuvskytt och försökte försörja familjen på noshörningshorn. När han och hans kumpaner en natt blev ertappade uppstod skottväxling med resultatet en man död – det var pappan till ett av våra barn.

2)

På OVC centret har vi en person som finns där på natten av säkerhetsskäl. Han lockade en av flickorna att komma på kvällarna mot att hon fick mat och presenter – VÅLDTÄKT AV BARN. Det uppdagades snart och mannen sitter nu inom lås och bom.

3)

En av våra hemsjukvårdare blev allvarligt sjuk och blev inlagd på sjukhus. Hennes man som är vidskeplig trodde mer på medicinmannens metoder än på modern sjukvård. Hämtade hem henne från sjukhuset. Hon dog hemma. Extra sorgligt eftersom vår medarbetare fått utbildning i sjukvård och trodde mer på läkaren än på medicinmannen.

Efter detta måste jag säga något positivt

När jag för några veckor sedan gick till banken kände jag svagt igen den unga vackra kvinnan som satt bakom datorn där. Jag frågade om vi möjligen kände vandra. Jag är föräldralös och fick komma till Hosanna när jag var yngre, sa hon. Jag tror vi har setts där. Det var ingen kö bakom mig så konversationen fortsatte. Hon var bland de första som kom till Hosanna 2008. Hon var då tolv år, fattig, undernärd och utan allt självförtroende. När vi träffades gick hon på en datautbildning på dataskolan som Pastor Solly har byggt för fattiga. Hon tog studenten plus en ekonomikurs på ett college och fick jobb på banken.

"Utän Hosanna hade jag varit chanslös. I bästa fall hade jag jobbat som hembiträde", sa hon

Varma Hälsningar

Jörgen Runesson

Jag läser från månadsrapporten från OVC projektet.

This month all went well and we thank God that they are all safe and sound and still enjoy coming to the centre